

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

துவக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையிலே தொழிலாளர்களுக்கும் அரசுக்கும், அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிற்சாலை அதிபர்களுக்கும் இடையில் நல்ல சுமுகமான உறவு இருந்தால்தான் நாட்டிலே தொழில் வளம் வளர முடியும். ஒரே ஒரு சங்கத்தை திணிக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே — ஆளுகின்ற கட்சியினுடைய சங்கம் தான் அதிலே இருக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே பல்வேறு திணிப்புகள் செய்தால் — முன்பு தமிழகத்திலே எப்படி தொழில அமைதி கெட்டு தமிழகத்திற்கு வர வேண்டிய பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் போய் விட்டதோ அதே போன்ற நிலைமை வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வெளிநாட்டிலிருந்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு முதலீடுகள் அதிகமாக வரவேண்டும் என்ற முறையிலே பல்வேறு நடவடிக்கைகளை முன்பு எடுத்திருக்கிறார்கள்.

13-25 மணி

ஆந்திராவினுடைய முதலமைச்சராக இருந்த திரு. என். டி. ராமாராவ் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு சென்று வெளிநாடுகளிலே இருக்கிற இந்தியர்களை எல்லாம் அவர்களுடைய மாநிலத்திலே முதலீடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் பெற்று வந்தார்கள். அங்கே தொழிற்சாலையைத் துவக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். மஹாராஷ்டிராவிலும் அது நல்ல முறையில் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால் நங்கு ஏதோ ஒரு காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக அது மறுக்கப்படுகின்ற அளவிலே அதை கொச்சைப்படுத்துவதன் காரணமாக இன்றைக்கு வெளிநாட்டிலே இருக்கின்ற இந்தியர்கள் இங்கே தொழிற்சாலையைத் துவக்குவதற்கு அச்சப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து இந்த தொழில் வளமானது மேலும் நல்ல முறையிலே தமிழகத்திலே வளர்ந்து தமிழகத்தில் இருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குகின்ற அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்பிற்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றும், இன்றும் தொழில் துறை மானியத்தின் மீது அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தொகுத்து வழங்கி, தமிழகத்திலே மேலும் தொழில் துறையை எப்படி எல்லாம் வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்கான வழிமுறைகளை இந்த அரசிற்குக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்று அண்ணா நிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக உரையாற்றத் தொடங்கிய சுப்பிரமணியன் அவர்களிலிருந்து, நம்முடைய

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் வரையில் பேசிய அனைவரும் தமிழகத்திலே தொழில் துறை வளர்ச்சிக்குப் பல ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நண்பர் உகம்சந்த் அவர்கள் மாத்திரம் எப்படியாவது ஒரு குறையை இந்த அரசின்மீது சொல்லவேண்டும் என்று சுற்றிச்சுற்றிப் பார்த்து, அந்த முயற்சியிலேயே கடைசி வரை நின்று தன்னுடைய உரையை அவர் நிறைவு செய்து இருக்கிறார். அவர் இந்த அரசைக் குறைகூற வேண்டும் எப்படியாவது என்பதற்காக எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியை நான் தடுக்கவும் இல்லை, கண்டிக்கவும் இல்லை, மாறாக அதிலும் ஏதாவது இந்த அரசு தன்னைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டிய வழிமுறைகள் இருக்குமானால் அதனையும் நான் ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி தொழில் துறையை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசு பாடுபடும், பணியாற்றும் என்ற உறுதியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று நேற்றையதினம் உரையாற்றிய நண்பர் பூவராகன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த இரண்டு மானியங்களிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை மாத்திரம் தான் கணக்கிட்டு குறிப்பிட்டார்கள். மானியக் கோரிக்கை எண்.24 தொழில்கள் என்ற தலைப்பிலே 6.53 கோடி ரூபாயும், மானியக் கோரிக்கை எண்.51 தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பில் 22.24 கோடி ரூபாயை மாத்திரம் கணக்கிட்டு 28 கோடி ரூபாய் தான் என்று வருத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது விவாதிக்கப் படாத கோரிக்கை எண். 59 மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பில் 19 கோடி ரூபாயையும் சேர்த்தால் 47.77 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. அது மாத்திரம் அல்ல. அரசு உத்தரவாதத்தோடு வெளிச் சந்தையிலே 4.37 கோடி ரூபாய் கடன் பெறுவதற்கும் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதனையும் கூட்டினால் 1990-91 ஆம் ஆண்டு மொத்த ஒதுக்கீடு 52.14 கோடி ரூபாய் ஆகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1989-90 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடும் போது அந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப் பட்ட தொகை 44.29 கோடி ரூபாய்க்கு மாறாக இப்போது 52.14 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாநில அரசு நேரடியாக தொழில்களிலே மூலதனத்தைப் போடுவதைவிட மிக அதிக அளவில் தொழில்களை ஊக்குவிப்பதில்தான் அக்கறை காட்டுகிறது என்பதை இந்த அவையிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

13.30 மணி

எனவே, அரசுத் தரப்பிலே வழங்கப்படுகின்ற ஒதுக்கீடு இந்த அளவில் இருந்தாலும்கூட ஏனைய நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் வங்கிகள், அரசு தொழில் நிறுவனங்கள் வாயிலாக வழங்கப்படுகின்ற இந்தத் தொகைகளையும், மூலதனத் தொகைகளையும் ஈக்குவிட்டி, இவைகளையெல்லாம் கூட்டிப்பார்த்தால் தொழில் களுக்கான ஒதுக்கீடு நம்முடைய மாநிலத்திலே அதிகமாகவே இருக்கிறது என்பதை உணரக்கூடும். இந்த அரசினுடைய தொழில் கொள்கையைப் பற்றி கடந்த ஆண்டு இந்த மானியத்திலே நான் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறேன். இன்றைக்கும் அதை நினைவூட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நம்முடைய நண்பர் பொன்னுசாமி அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசும்போது, தனியார் தொழிலை எல்லாம் நாம் இன்றைக்கு உருக்குலைக்கிறோம். அவர்களை விரட்டியடிக்கிறோம், தனியார் தொழில் தொடங்கவே அஞ்சுகிறார்கள் என்ற கருத்துப்பட சில செய்திகளை இங்கே எடுத்துச்சொன்னார். அப்போதே நான் அதற்கு மறுப்பு உரைத்திருக்கிறேன் என்றாலும்கூட, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் 'ஜாயின்ட் செக்டார்' என்கின்ற அந்த ஒரு நிலையோடு, கடந்த ஆண்டில் 'அசோசியேட் செக்டார்' என்கின்ற இன்னொரு நிலையையும் உருவாக்கி ஜாயின்ட் செக்டாரிலே அரசினுடைய பங்காக 26 விழுக்காடும், அசோசியேட் செக்டாரிலே 11 விழுக்காடும் என்று அப்படிப்பட்ட தொழில்களைத் தனியார் துறையோடு சேர்ந்து கூட்டு முயற்சியாகச் செய்வது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த விழுக்காடுகள் அதிகமாக உள்ள அரசு பங்கீடுகளைக்கூட 'டிஸ்டின் வெஸ்மென்ட்' என்கின்ற முறையிலே உரிய நேரத்தில் பெற்று வேறு புதிய தொழில்களுக்கு அந்தத் தொகையை வழங்குகின்ற திட்டத்தையும் ஏற்கெனவே நாம் அறிவித்திருக்கின்றோம்.

எனவே, 26 விழுக்காடு என்பது அரசின் பங்கு என்று சொன்னால், ஏதோ அரசு என்பது எங்கேயோ இருக்கிறது என்று யாரும் கருதிக்கொள்ளக்கூடாது. அரசின் பங்காக 26 சதவிகிதம் என்பது மக்களின் பங்குதான். 26 சதவிகிதம் அரசின் பங்கு. 25 சதவிகிதம் தனியார் துறையிலே அவர்களுடைய பங்கு. அஃதன்னியில் மீதமுள்ள சதவிகிதம் அத்தனையும் பொது மக்களுடைய ஷேர். அவர்களுடைய பங்குத் தொகைகள். எனவே, பொதுமக்களுடைய பங்குத்தொகை, அரசினுடைய பங்குத்தொகை இந்த இரண்டும் பொதுமக்களுடைய பங்குத் தொகைதான். 'அரசு' என்று நாம் தனித்துக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னாலும்கூட, அது மக்களுடைய பங்குத்தொகைதான். அப்படிப்பட்ட மக்களின் பங்குத்தொகை அதிகமாக இருக்கின்ற நிலையில் உரிய பங்குத்தொகைகூட இல்லாமல், அதைவிடக் குறைவான பங்குத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு முழு

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆதிக்கத்தையும் ஒரு தொழிலிலே நடத்தவேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற தனியார்களை இந்த அரசு நிச்சயமாக சகித்துக் கொள்ளாது. அதனால்தான் கடந்த சில பல ஆண்டுகளாக, ஒரு நிறுவனம்—அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த நிறுவனத்தில் தலைவராகவும் அந்தக் குடும்பத்தவர். அதிலே எம்.டி.யாகவும் அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவருடைய மகன் என்கின்ற அளவிலே ஒரு நிலை ஏற்பட்டபோது, அவர்களுக்கு நாங்கள் எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய கடமை எங்களுக்கு உருவானது.

மத்திய அரசு 1976ஆம் ஆண்டிலேயே ஒரு அறிவிப்பைச் செய்தது. கூட்டுத் துறை நிறுவனங்களில் அரசு சார்பில் தலைவரை நியமிக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை மத்திய அரசு 76ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே தான் அரசாங்கத்தினுடைய அதிகத் தொகையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அரசுக்கு எந்தவிதமான பிரதிநிதித்துவமும் இல்லாத ஒரு நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் நடவடிக்கைகளை இன்றைக்குத் தொடங்கியிருக்கிறோமே அல்லாமல், ஏதோ ஒரு நிறுவனத்திலே ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் பிரச்சினையை வைத்து, எல்லா தனியார் நிறுவனங்களும் அஞ்சத் தேவையில்லை என்பதையும், ஆனால் இதேமுறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிற தனியார் நிறுவனம் எதுவாக இருந்தாலும் கூட அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்காது என்பதையும், இதுதான் தொழில் துறையிலே அரசாங்கத்தினுடைய திட்டவட்டமான கொள்கை என்பதையும் நான்தெரிவிக்கப்பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இங்கே நேற்றைய தினம் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆட்சிக்கு வந்து 15 மாதம் ஆகிறது. எத்தனை தொழிற்சாலைகளை நீங்கள் கண்டீர்கள் என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். தொழிற்சாலைகள் என்பது இன்றைக்கு அடிக்கல் நாட்டி நாளையதினம் உற்பத்தியைத் தொடங்குகின்ற அளவிற்கு மாய, மந்திர ஜாலங்களால் அமையக் கூடிவைகள் அல்ல. ஒரு தொழிற்சாலை அமைவது என்றால் அதற்கான ஆய்வுகள், அதற்கான ஏற்பாடுகள், முதலீடுகள் இத்தனையும் நடைபெற்று ஒரு தொழிற்சாலை அமைய வேண்டி இருக்கிறது.

13-35 மணி

அந்த வகையில் நான் கடந்த ஆண்டு அறிவித்து இருக்கிறேன். இந்த ஆட்சி தோன்றுவதற்கு முன்பு, முன்பு இருந்த ஆட்சியில் அறிவிக்கப்பட்டு ஆனால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் நின்று போன தொழிற்சாலைகளைக்கூட கடந்தகால ஆட்சி அறிவித்தது என்பதற்காக அவைகளை விட்டுவிடாமல் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் தொடங்கி அதற்காக 62.3 கோடி ரூபாய் செலவில் இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறது. அதனுடைய விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டுமானால் தமிழ்நாடு மக்கினீசியம் அண்டு மெரையின்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

கெமிக்கல்ஸ், வாலிநோக்கத்தில் 9.60 கோடி ரூபாய் செலவில் டிட்கோ மட்டும் ஈடுபட்டு செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை. இந்தத் தொழிற்சாலை உப்புக் கழிவு நீரிலிருந்து மக்னீசியம் உலோகம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. இந்த உலோகம் அணுமின் உற்பத்திக்குப் பயன்படக்கூடிய ஒன்று ஆகும். இங்கே உற்பத்தி தொடங்கப்பட்டாதகிவிட்டது. இது ஏற்கெனவே இருந்த அரசு அறிவித்தது, ஆனால் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் உறங்கிக் கிடந்த ஒன்று. இப்போது உற்பத்தியைத் தொடங்கி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டைட்டான் வாட்சஸ், ஏற்கெனவே கடிகாரம் செய்கின்ற அந்தத் தொழில் மட்டும் ஒரூரில் தொடங்கியது. அதற்குப் கேசஸ் அண்டு பிரிசிலிட்ஸ் என்கின்ற அந்தத் திட்டத்தை ஏறத்தாழ 30 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரூரில் சிப்காட் தொழில் வளாகத்திலே நிறுவப்பட்டு டிட்கோ நிறுவனமும், டாட்டா நிறுவனமும் இணைந்து கூட்டுத் துறையில் கடிகாரம் தயாரிக்கின்றது. இந்தத் தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படுகின்ற கடிகாரங்கள் தான் இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே மிக அதிகமாக விற்பனை ஆகின்றன என்பதையும் நான் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் கடிகாரங்களுக்குத் தேவையான கேசஸ், அதாவது கூடுகளை வெளிநாட்டிலிருந்து இதுவரையிலே அங்கே இறக்குமதி செய்து இருந்த நிலையை மாற்றி அவைகளை அங்கேயே தயாரிப்பதற்கான அளவிலே அந்தத் தொழிற்சாலை இப்போது 30 கோடி ரூபாய் அளவிலே விரிவுபடுத்தப்பட்டு இருக்கிறது இந்த ஆண்டில்.

சக்தி சோயாஸ் லிமிடெட், கூட்டுத் துறை. டிட்கோவும் சக்தி நிறுவனமும் இணைந்து 22.48 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் பொள்ளாச்சிக்கு அருகிலே நிறுவப்பட்டுள்ளது. சோயாவிலிருந்து சமையல் எண்ணெய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை இது. தயாரிப்புப் பணியும் தொடங்கி விட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த ஆண்டிலே உற்பத்தியைத் தொடங்க உள்ள தொழில்கள் பற்றிய விவரங்களைத் தர விரும்புகிறேன். யூ.பி பெட்ரோ புராதெக்ட்ஸ் லிமிடெட், 80.65 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் மணலியில் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்படும் தொழிற்சாலை ஆகும் அது. கட்டுமானப் பணிகள் எல்லாம் முடிவடையும் தருவாயில் உள்ளன. யந்திரங்கள் பொருத்தப்படுகின்ற பணி இன்னும் 2 மாதத்தில் முடிவுறும். பால்யூல்ஸ் மற்றும் இதர பெட்ரோவியப் பொருட்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அது. பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலை போன்றவைகளுக்கும் மற்றும் வேறு சில தொழில்களுக்கும் பால்யூல்ஸ் பயன்படக்கூடிய பொருள் ஆகும்.

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அடுத்து, ஐந்தாவதாக தமிழ்நாடு டெலி கம்யூனிகேஷன் லிமிடெட், மத்திய அரசும், மாநில அரசும் கூட்டு முயற்சியில் தொலைபேசிக் கம்பி மற்றும் தொலைபேசிக்கு வேண்டிய சில உபகரணங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலை. 23.30 கோடி ரூபாய் செலவில் அரக்கோணத்திலே அமைந்துள்ள தொழிற்சாலை இது. மாநில அரசு 25 சதவீதமும், மத்திய அரசு 26 சதவீதமும் இதிலே பங்கு பெறுகின்றன. 1989ஆம் ஆண்டு மே மாதம் கட்டுமானப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டு 'ஜூலை 90க்குள் இயந்திரங்கள் வந்து சேர்ந்து தொழில் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு அந்த வேலைகள் விரைந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன.

ஆறாவதாக, சங்கம் அலுமினியம் லிமிடெட். தேன்கனிக் கோட்டையில் 10.35 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் கூட்டுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற தொழிற்சாலை, அலுமினியத் தால் தயாரிக்கப்படுகின்ற பொருட்கள் இங்கே உற்பத்தி ஆக இருக்கின்றன. கட்டுமானப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இயந்திரங்கள் செப்டம்பர் மாதம் பொருத்தப்பட்டு டிசம்பர் திங்களிலே உற்பத்தி தொடங்க இருக்கிறது.

ஏழாவதாக, இண்டுகிரேட்டெட் டிராப்டர் புரூப்பிங் லிமிடெட் 4.62 கோடி ரூபாய் செலவில் அலமாதி கிராமத்தில் செங்கை—அண்ணா மாவட்டத்தில் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்பட்டு கட்டுமானப் பணிகள் எல்லாம் ஆரம்பமாகி விட்டன. இயந்திரங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு விட்டன. விரைவிலே அந்தத் தொழிற்சாலை இயங்கத் தொடங்கும்.

13-40 மணி

எட்டாவதாக, நார்த் ஆர்க்காட் லெதர்ஸ் லிமிடெட், ரூபாய் 1.60 கோடி செலவில் கலனிப்பாக்கத்தில், வாணியம் பாடிக்கு அருகே இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட இருக்கிறது. கட்டுமானப் பணிகள் விரைந்து நடைபெற்று வருகின்றன, இதுவும் ஒரு கூட்டுத்துறை நிறுவனம் ஆகும்.

அடுத்து, பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறும், இன்னும் முடிவடையாத நிலையிலே இருக்கிற தொழிற்சாலைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால்—9—ஆவதாக “டைனா லேம்ப்ஸ் அன்ட் கிளாஸ் ஓர்க்ஸ்” என்பது கும்மிடிப்பூண்டிக்கு அருகே ரூ 42.70 கோடி செலவில் கூட்டுத் துறையில் டிட்கோவும், டைனாவிஷனும் சேர்ந்து தொடங்கும் தொழிற்சாலை ஆகும். இங்கே மின் விளக்குக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். இதற்கு ஐ.டி.பி.ஐ. கடன் வழங்கவும் அனுமதி தரப்பட்டு விட்டது. விரைவில் இந்தப் பணிகள் தொடங்க இருக்கின்றன.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

10—ஆவதாக ரிலையன்ஸ் செராமிக்ஸ், மதுராந்தகத்தில் ரூ. 20.40 கோடி செலவில் கூட்டுத்துறையில் டிட்கோ, லைட் ரூ. ஃபிங்ஸ், ரிலையன்ஸ் செராமிக் நிறுவனங்கள் ஆகியவை இணைந்து மெருகூட்டப்பட்ட தரை மற்றும் சுவர் ஓடுகள் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை. ஐ.டி.பி.ஐ. கடன் இதற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அது தன்னுடைய உற்பத்தியைத் தொடங்க இருக்கிறது.

11—ஆவதாக உஷ்டாதே பயோடெக்ஸ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற நிறுவனம் கடலூரில் ரூ. 20 கோடி மூலதனத்தில் செயற்கை இனிப்பு தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை கூட்டுத் துறையில் டிட்கோ நிறுவனமும், கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த உஷ்டாதே என்ற நிறுவனமும் சேர்ந்து நடத்தும் தொழிற்சாலைக்கான கட்டுமானப் பணிகள் நடைபெறுகின்றன. அண்மையில்தான் நான் அடிக்கல் நாட்டு விழாவிற்குச் சென்று இருந்தேன்.

கழக அரசு மீண்டும் வந்து அறிவிக்கப்பட்ட பணிகள், நடைபெற்றுவருகின்ற தொழிற்சாலைகள் —12—ஆவதாக—பில் கோ கிளாஸ் கம்பெனி லிமிடெட், புவனகிரியில் ரூ. 17.90 கோடி செலவில் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்படும் தொழிற்சாலை. நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு 27-8-1989 அன்று அடிக்கல் நாட்டு விழா நடைபெற்று பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இங்கே ஷீட்கிளாஸ்கள் தயாரிக்கப்பட இருக்கின்றன.

பதின்மூன்றாவதாக Dandee Agro Chemicals Limited கடலூரிலே ரூ. 5.48 செலவிலே கூட்டுத் துறையில், நிறுவப்பட உள்ள பூச்சிக்கொல்லி மருந்து, தொழிற்சாலை ஆகும். இதுவும் 27-8-1989-லே அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

14—ஆவதாக, Sterling Dungston Products கடலூரில் ரூ. 45 கோடி செலவில் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்படுகின்ற தொழிற்சாலை ஆகும். டங்ஸ்டன் பெளடர், பாதுகாப்புத் துறைக்குப் பெரிதும் பயன்டடுகின்ற ஒன்று. கொரிய நிறுவனம் ஒன்றோடு தொழில் நுட்ப ஒப்பந்தத்திற்கான பேச்சுக்கள் விரைந்து நடைபெற்று வருகின்றன. விரைவில் அந்தத் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட இருக்கின்றது, ரூபாய் 45 கோடி முதலீட்டில்.

இது தவிர, அண்மையில் மேலும் 3 திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பெரிய தொழில் திட்டங்கள்.

அனிலைன் திட்டம்—ரூபாய் 110 கோடி செலவில் ராணிப் பேட்டையில் கூட்டுத் துறையில் அனிலைன், நைட்ரிக் அமிலம், அமோனியம் நைட்ரேட் போன்ற இரசாயனப் பொருள்களைத் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை, இந்தத் தொழிற்சாலைக்காக சில இயந்திரங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுவிட்டன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

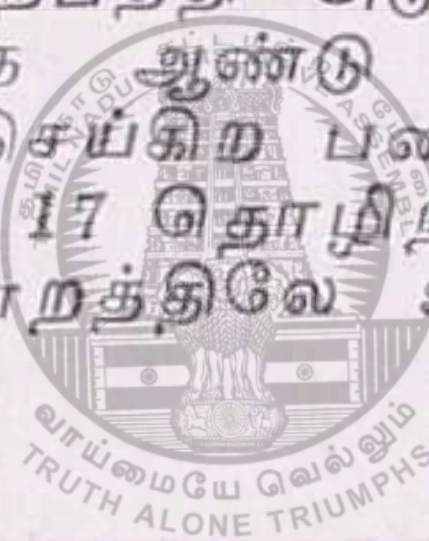
1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

16—ஆவதாக “மினரல் செபரேஷன் பிளான்ட்” என்ற தொழிற்சாலை ரூபாய் 20 கோடி முதலீட்டில் மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இணைந்து நடத்தும் தொழிற்சாலை. சிதம்பரனார் மாவட்டம், குதிரைமொழித்தேரியில் அமையும் தொழிற்சாலை இது. தோரியம், ஜல்லுமினேட் போன்ற டொருட்கள் இதில் உற்பத்தியாகும்.

மத்திய அரசின் நிறுவனமான இந்தியன் ரேர் எர்த் - உடன் இதற்கான ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

17—ஆவதாக டிடானியம்-டை-ஆக்ஸைடு என்ற தொழிற்சாலை, ரூபாய் 140 கோடி செலவில், கூட்டுத் துறையில், அதே குதிரைமொழித்தேரியில் தொடங்கப்பட இருக்கிறது.

ஆக, 15 மாத காலத்தில் 15 தொழிற்சாலை வந்ததா என்ற கேள்விக்கு, அறிவித்து, நடைமுறையிலே ஜல்லாத தொழிற்சாலைகளையும், அறிவித்து உடனடியாகத் தொடங்கிய தொழிற்சாலைகளையும், இந்த ஆண்டு உற்பத்தி தொடங்குகிற தொழிற்சாலைகளையும், உற்பத்தி அடுத்த ஆண்டு தொடங்குவதாக ஜருந்தாலும் இந்த ஆண்டு கட்டுமானப் பணிகள், இயந்திரங்கள் இறக்குமதி செய்கிற பணிகள் இவைகள் எல்லாம் முடிவுறுகின்ற பணிகளுமாக 17 தொழிற்சாலைகளுக்கான பட்டியலைத்தான் இந்த மாமன்றத்திலே உங்கள் முன்னால் நான் வைத்திருக்கிறேன்.

13-45 மணி

அடுத்து, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்களும், மற்றவர்களும் மத்திய அரசு சார்பிலே அதனுடைய அனுமதியைப் பெற்றும், மத்திய அரசு முதலீடு செய்கின்ற வகையிலும் பல தொழிற்சாலைகளை நாம் தமிழகத்திற்குப் பெற்றாக வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு முதலீடு செய்கின்ற பல தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்திற்குப் பெற்றாகவேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதிலும் இந்த அரசு மெத்தனமாக ஜல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது கூட, எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிறுவனம் ஒன்று தமிழ்நாட்டில்—குறிப்பாக, நாகையிலே அந்தப் பகுதியிலே அமைய வேண்டுமென்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மேலும், இன்றும் பேசிய கட்சிகளின் தலைவர்களும், கட்சிகளின் உறுப்பினர்களும் தமிழகத்திலே எங்கெங்கே, இந்த மாநிலம் முழுவதும் தொழில்கள் பொங்கிப் பெருகவேண்டுமென்ற சாத்தியக் கூறுகளையெல்லாம் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். நாம் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் மத்திய அரசினுடைய உதவிகளைப்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

பெறவேண்டிய தொழில்களாக இருந்தாலும், அனுமதியைப் பெற வேண்டிய தொழில்களாக இருந்தாலும், அதுகுறித்து கவலைப்படாமலேயோ, அல்லது சோர்வாகவோ, அலட்சியமாகவோ, அக்கறையற்ற தன்மையிலோ இருந்திடவில்லை என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

சென்னை எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிறுவனமும், சதர்ன் பெட்ரோ கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனமும் ஆகிய இரண்டும் இணைந்து உருவாக்கியுள்ள 'நாப்கோ' நிறுவனம், மணலியில் 1356 கோடி ரூபாய் செலவில், பெட்ரோலிய ரசாயனப் பொருட்களைத் தயாரிக்கும் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்தக் கருதி, அதற்கான நிலத்தையும் கையகப்படுத்துகின்ற நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டாகிவிட்டது. அது குறித்து தொடர்ந்து மத்திய அரசோடு நேரிலும், நாங்கள் கலந்து பேசுகின்றோம், கடிதம் மூலமாகவும் அவர்களுக்கு எழுதுகின்றோம். அண்மையில் கூட, 2-4-1990-ல் இந்தியப் பிரதமருக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தில், இந்த National Aromatics and Petrochemicals Corporation சார்பாக அமைய வேண்டிய தொழிற்சாலையைப் பற்றி எழுதும்போது, "while the feasibility report was submitted in July 1989, the capacity of the project was enhanced to 2 lakhs tonnes of P.P.A. as per Government Policy, and the report was revised with a total investment cost of Rs. 1,356 Crores in September 1989. Environmental clearances both from State and Central Governments have been obtained and the project is pending before the P.I.B. for clearance என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, உடனடியாக அதற்கான அங்கீகாரத்தை வழங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டு, "As the project does not depend on the Government of India for financed and as it is, a major venture in our State after more than a decade, I would be grateful, if you could use your good offices for the early clearance of the said project by the P.I.B. and others, without further postponement which would only result in avoidable cost escalation... என்றும் பிரதமருக்கு நான் எழுதிய கடிதத்திற்கு, "உடனடியாக அது கவனிக்கப்படும்" என்று பதில் அவர்களிடமிருந்து வந்திருக்கிறது.

அதைப்போல, எரிவாயு பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றைய தினம் நம்முடைய வெள்ளிங்கிரி அவர்களும் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் யாரும் அதைக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. எரிவாயுவினுடைய பயன்களையும், அதை நாம் பெற எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய முயற்சிகளையும் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே பல்வேறு பெட்ரோலிய ரசாயனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கு ஏதுவாக, தென்னகத்திற்கான எரிவாயு இணைப்பு வேண்டுமென்று, ஏற்கெனவே ராஜீவ் காந்தி அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே, அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் இங்கே ஒரு விழாவிற்கு வந்தபோது, நானும் அதில்

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கலந்துகொண்டபோது, அதைக் குறிப்பிட்டு “நல்ல யோசனை, அதைப் பற்றி நாங்கள் பரிசீலிக்கிறோம்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். தொடர்ந்து அந்த ஆட்சி மாறி, தேசிய முன்னணி ஆட்சி வந்த பிறகும் கூட, அதை நாங்கள் நினைவுபடுத்தி, திரு. குருபாதசாமி அவர்களை டெல்லியில் சந்தித்துப் பேசிய போதும், பிறகு அவர் சென்னைக்கு வந்தபோது என்னைச் சந்தித்தபோதும் அதை வலியுறுத்தியதன் அடிப்படையில், அவர் 6-4-1990-ல் எனக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில், “Please refer to your D.O. letter dated 22-2-1990 regarding the laying of a Southern Gas pipeline from Bombay High. I am glad to inform you that we have decided to constitute an Inter-Ministerial Committee to examine the issues pertaining to the construction of Southern Gas Grid. We are anxious that the available gas is utilised as quickly as possible. This matter would therefore continue to receive our highest priority” என்று-அவர்கள் உடனடியாக பதில்-எழுதியிருக்கிறார்கள். நான், பதில் எழுதியதற்காகப் பாராட்டுகிறேன், உடனடியாக முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து செய்து நம்முடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறுவதற்கு மத்திய அரசின் அமைச்சர்களும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

13-50 மணி

சேலம் இரும்பாலை பற்றிக்கூட இங்கே அனைவரும் கேட்டிருக்கிறார்கள். காலையில் நம்முடைய திரு. ரமணி அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். திரு. பாண்டியன் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். எல்லோருமே பேசியிருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்காக இந்த ஆட்சி தொடர்ந்து வாதாடிக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த ஆட்சி இந்தத் திட்டத்திற்காக வாதாடவில்லை என்கிற ஒரு தவறான பிரச்சாரம் சில ஏடுகளில் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சேலத்திலே இரும்பாலை வேண்டும் என்பதற்காக வாதாடி, போராடி, அதிலே வெற்றி பெற்றது அன்றைக்கே 1971-ஆம் ஆண்டிலேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்பதை யாரும் மறந்திருக்க இயலாது. ஆனால் அன்றைக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட அந்த சேலம் இரும்பாலை நாம் நினைத்தவாறு அமையாமல் வேறுமாதிரி அமைந்து விட்டது. எனவேதான் இப்போதுகூட நான் இந்தியப் பிரதமர் மாண்புமிகு திரு. வி. பி. சிங் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன் :

“Dear Prime Minister,

On the basis of the representation made by me to the late Thirumathi Indira Gandhi, the Salem Steel Plant was approved in 1970. According to the original detailed project report it envisaged the manufacture of stainless steel, silicon steel and special steel and

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 18]

installation of hot rolling and cold rolling facilities. However only a cold rolling complex for the production of 32,000 tonnes of stainless steel sheet was commissioned in 1981 in the first stage. The original conception of an integrated steel plant has thus been grossly diluted and what has been installed in Salem is largely in the nature of a Stainless Steel Rolling Mill. Our Government has been representing from time to time for the setting up hot rolling facilities to enable the upstream integration of this plant. We are aware that considerable investment is taking place in North India in regard to modernisation of steel plant and a case for further investment in the existing facilities in Salem in order to realize the original conception should not be delayed any further. The Durgapur Steel Plant has been modified at a considerable cost to make stainless steel continuous cast slabs which are now being sent all the way to Finland for rolling into hot roll coil. With the setting up of hot rolling facilities at Salem, there is scope for considerable saving of foreign exchange. The project will provide direct employment to 2500 persons and will also generate considerable indirect employment in the ancillary and tertiary sectors. I will be grateful if you can give this your sympathetic consideration and have the project included in the Eighth Plan. On our part we shall take all steps to meet the additional power requirement for the project once the detailed time-schedule is worked out.” என்று பிரதமருக்கு எழுதிய கடிதத்தை அவர் துறையினுடைய அமைச்சருக்கு அனுப்பி கலந்து டேசி அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் திரு. திணைக் கோஸ்வாமி அவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில், “Please refer to your letter of January 22, 1990 in regard to the establishment of hot rolling facilities at Salem Steel Plant. I appreciate and share your concern in the matter. The growth of Salem Steel Plant has been engaging the attention of the Government. While the work of doubling the capacity of the Plant by installation of a second Spensoner Mill is currently in progress, the question of installing hot rolling facilities at Salem as well as the proposal to include it in the Eighth Plan are also under the active consideration of the Government. We shall keep in mind your concern in coming to a final decision.” என்று அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் எழுதியிருக்கிறார், அதைப் போலவே, மணலி உரத் தொழிற்சாலையினுடைய விரிவாக்கத்திற்காகவும், நான் மத்திய அரசுக்கு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சருக்கு, துணைப் பிரதமர் திரு. தேவிலால் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்திற்கு, 10—4—1990-ல் அவர் எழுதிய பதில் கடிதத்தில் “Please refer to your letter, dated 22nd February, 1990 regarding the schemes of Madras Fertiliser Limited. As regards the expansion of the existing Fertilisers Plant of M.F.L., the Company was advised to prepare a detailed project report for its revamping

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

13-55 பணி

modernisation and also for its replacement by a new Plant. In this context a detailed project report for revamping modernisation of the existing plant of M.F.L. has been received. It contains two alternatives. While the first alternative is intended to prolong the life of the existing plant at an investment of Rs.105 crores approximately, the second alternative involving an expenditure of about Rs.240 crores will improve the existing capacity and production. Both the alternatives are being examined.

Devi Lal'-என்று அவர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக் கொண்டு தமிழகத்திலே தொழில் வளம் இந்த வயதான காலத்தில் நம் முடைய ராஜேந்திரன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல அவரைப் போல, இளைஞராகவும் இல்லாமலே, முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை எடுத்துக்காட்டத்தான் மத்திய அரசோடு தொடர்ந்து நேரிலும், கடிதப் போக்குவரத்து மூலமாகவும், மத்திய அரசினுடைய அனுமதியை, இங்கே பெரும் தொழில் களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்றும், மத்திய அரசு மூலதனத் தோடு இங்கே பல தொழில்கள் உருவாக வேண்டுமென்றும் நாங்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே, கரும்புச் சக்கையைப் பயன்படுத்தி ஆண்டு தோறும் ஒரு இலட்சம் மெட்ரிக் டன் செய்தித்தான் மற்றும் ஒரு இலட்சம் மெட்ரிக் டன் எழுது காகிதமும் செய்கின்ற திட்டம் ஒன்றை, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே நிறுவுவதற்கான ஒரு முயற்சி இருப்பதை நான் கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இப்போதும் அதைப்பற்றி கூறவிரும்புகிறேன் நம்முடைய நண்பர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் சொன்னார்கள், 240 கோடிக்கு அப்போது தொழிற்சாலை வைத்தபோது அவ்வளவா என்று கேட்டார்களே, இப்போது 800 கோடி ரூபாயா என்று கேட்டார். இதையிலே 10 ஆண்டுக் காலம் உருண்டோடி விட்டதை மறந்து விடக் கூடாது. நம்முடைய எம்.எல்.ஏ-க்களுடைய சம்பளமே எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்த்தால் பணவீக்கம் எந்த அளவுக்கு நம்மைப் பாதித்து இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். (குறுக்கீடு) (சிரிப்பு)

அதை சட்டமன்ற விவாதத்தின்போது, அவை முன்னவருக்கு விட்டு விடலாம். (சிரிப்பு)

எனவே, 10 மடங்கு, 20 மடங்கு இன்றைக்கு செலவுகள் மதிப்பீடுகள் உயர்ந்திருக்கிற காரணத்தினாலேதான், அன்றைக்கு 240 அல்லது 250 கோடி ரூபாயிலே ஒரு தொழிற்சாலை உருவானது என்றால், இன்றைய தினம் 800 கோடி ரூபாய் அதற்குத் தேவைப்படுகிறது. இந்தத் தொழிற்சாலை, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே, எந்தப் பகுதியிலே, எந்த இடத்திலே

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அடுத்து, ஐந்தாவதாக தமிழ்நாடு டெலி கம்யூனிகேஷன் லிமிடெட், மத்திய அரசும், மாநில அரசும் கூட்டு முயற்சியில் தொலைபேசிக் கம்பி மற்றும் தொலைபேசிக்கு வேண்டிய சில உபகரணங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலை. 23.30 கோடி ரூபாய் செலவில் அரக்கோணத்திலே அமைந்துள்ள தொழிற்சாலை இது. மாநில அரசு 25 சதவீதமும், மத்திய அரசு 26 சதவீதமும் இதிலே பங்கு பெறுகின்றன. 1989ஆம் ஆண்டு மே மாதம் கட்டுமானப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டு ஜூலை 90க்குள் இயந்திரங்கள் வந்து சேர்ந்து தொழில் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு அந்த வேலைகள் விரைந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன.

ஆறாவதாக, சங்கம் அலுமினியம் லிமிடெட். தேன்கனிக் கோட்டையில் 10.35 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் கூட்டுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற தொழிற்சாலை, அலுமினியத் தால் தயாரிக்கப்படுகின்ற பொருட்கள் இங்கே உற்பத்தி ஆக இருக்கின்றன. கட்டுமானப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இயந்திரங்கள் செப்டம்பர் மாதம் பொருத்தப்பட்டு டிசம்பர் திங்களிலே உற்பத்தி தொடங்க இருக்கிறது.

ஏழாவதாக, இண்டுகிரேட்டெட் டிராப்டர் புரூப்பிங் லிமிடெட் 4.62 கோடி ரூபாய் செலவில் அலமாதி கிராமத்தில் செங்கை—அண்ணா மாவட்டத்தில் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்பட்டு கட்டுமானப் பணிகள் எல்லாம் ஆரம்பமாகி விட்டன. இயந்திரங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு விட்டன. விரைவிலே அந்தத் தொழிற்சாலை இயங்கத் தொடங்கும்.

13-40 மணி

எட்டாவதாக, நார்த் ஆர்க்காட் லெதர்ஸ் லிமிடெட், ரூபாய் 1.60 கோடி செலவில் கலனிப்பாக்கத்தில், வாணியம் பாடிக்கு அருகே இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட இருக்கிறது. கட்டுமானப் பணிகள் விரைந்து நடைபெற்று வருகின்றன, இதுவும் ஒரு கூட்டுத்துறை நிறுவனம் ஆகும்.

அடுத்து, பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறும், இன்னும் முடிவடையாத நிலையிலே இருக்கிற தொழிற்சாலைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால்—9—ஆவதாக “டைனா லேம்ப்ஸ் அன்ட் கிளாஸ் ஓர்க்ஸ்” என்பது கும்மிடிப்பூண்டிக்கு அருகே ரூ 42.70 கோடி செலவில் கூட்டுத் துறையில் டிட்கோவும், டைனாவிஷனும் சேர்ந்து தொடங்கும் தொழிற்சாலை ஆகும். இங்கே மின் விளக்குக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். இதற்கு ஐ.டி.பி.ஐ. கடன் வழங்கவும் அனுமதி தரப்பட்டு விட்டது. விரைவில் இந்தப் பணிகள் தொடங்க இருக்கின்றன.

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விருக்கிறேன் அதற்கான ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு அந்த ஆலை தொடங்குகிற நிலைக்கு இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. செய்யாறு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை நவம்பர் 1990-ல் தொடங்கும். அறந்தாங்கி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அங்கு தண்ணீர்ப் பிரச்சினை பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தால் அது குறித்த ஆய்வுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மேலும், தொடர்ந்து அம்பா சமுத்திரம், சின்ன சேலம், போளூர், சும்மிடிப்பூண்டி போன்ற வட்டங்களில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் நிறுவ மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது, என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சார உற்பத்தியைப் பற்றி பலரும் இங்கே பேசினார்கள். நீண்டநேரம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். இந்த ஆண்டு நிச்சயமாக மின்சாரத் துறை குறித்த நிதிநிலை அறிக்கை அல்லது ஓர் அறிக்கை இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட இருப்பதால் அதிலே அப்போது விரிவாகப் பேச முடியும். என்றாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேராசிரியர் பொன்னுசாமி அவர்கள் அன்றைக்கு ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். நாம் மின்சாரத்திற்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை கடந்த ஆண்டு களை விட மிகக் குறைவானது என்று குறிப்பிட்டார்கள். 1987-88 ஆம் ஆண்டில் மின்சாரத்திற்கான திட்ட ஒதுக்கீடு ரூ. 407.63 கோடி என்று இருந்தது. ஆனால் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ.372.29 கோடிதான். 1988-89 ஆம் ஆண்டில் அப்போது திட்டத்திலே, இந்த அரசின் அப்போதைய ஆண்டு திட்டமே 1,457 கோடி ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அந்த அறிவிப்புக்குள்ளே அடங்கியதாக மின்சாரத்திற்கு 502 கோடி என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் 1457 என்ற திட்டமே கூட 1202 கோடி ரூபாய்க்கு சுருங்கிவிட்ட காரணத்தால் இந்த 502 கோடி ரூபாய் மின்சார ஒதுக்கீடு கூட 352.53 கோடி ரூபாய் என்ற அளவு சுருங்கிவிட்டது. இந்த 352 கோடி ரூபாயோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இப்போது நாம் 1990-91 ல் மின்சாரத்திற்கு என 457 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது அதிகமானது என்கின்ற உண்மை தெளிவாகத் தெரியும். அது மாத்திரமல்லாமல், 1990-91-ல் கூடுதலாக 287 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்து வருகின்றோம். கடந்த ஆண்டு, 1989-90 ல் தமிழ்நாடு மின்சாரவாரியத்தின் திட்டங்களின் வாயிலாக 235 மெகாவாட்ஸ், மத்திய அரசு செயல்படுத்துகின்ற திட்டங்களின் வாயிலாக 118 மெகாவாட்ஸ், ஆக மொத்தம் 353 மெகாவாட்ஸ் உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்தும், 1988-89 ஆம் ஆண்டில் மின் உற்பத்தி மற்றும் இதர நிலையங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட மின்சாரம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, மொத்தம் 17,585 மில்லியன் யூனிட் தான் வழங்கப்பட்டது. 1989-90-ல் பல இடையூறுகளுக்கு இடையிலே 18,672 மில்லியன் யூனிட்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

என்ற அளவுக்கு அதனை உயர்த்தினோம். 1990-91 ல் 21,089 மில்லியன் யூனிட் என்ற அளவுக்கு அது எட்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம். 8-ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 300 மெகாவாட்ஸ் கூடுதல் மின் உற்பத்தித் திறனை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டங்கள் தொடங்கப் பட்டுள்ளன.

அவை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும், ஒன்று நன்றாகத் தெரியும், வட சென்னை மின் நிலையம் அறிவிக்கப்பட்டு, இடத் தகராறு காரணமாக அது தொடங்கப்படாமல் இருந்தது. 500 கோடியிலே ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியது அந்தத் திட்டம். அந்த இடத் தகராறை இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் தீர்த்து, இப்போது 700 கோடி ரூபாய் செலவில் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கின்ற ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்பட்டதும் குடியரசுத் தலைவர் அதைத் தொடங்கி வைக்க வந்ததும் உங்கள் அனைவருக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். அதிலே இப்போது 420 மெகாவாட் மின்திறன் கொண்ட முதல் இரண்டு பிரிவுகளின் பணிகள் வேகமாக நடைபெற இருக்கின்றன. மேலும் 210 மெகாவாட் திறன் கொண்ட மூன்றாவது பிரிவை அமைப்பதற்கு இந்த ஆசியன் வளர்ச்சி வங்கியின் உதவியும் நாடப் பட்டுள்ளது. இந்த மின்நிலையம் இறுதியாக 2,050 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்யும் திறன் உடையதாக இருக்கும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

14-05 மணி

அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் டாமினைப் பற்றியும், கிரானைட்சைப் பற்றியும், அதிலே நடைபெற்ற தவறுகள் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே, சுருக்கமாகத் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அந்த அதிகாரியை இன்னும் விட்டு வைத்திருக்கிறீர்களே, ஏன் என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். தவறு எப்படி நடந்தது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெள்ளிங்கிரி பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு நீங்கள் ஈட்டியிருக்கிற லாபம் உற்பத்தியால் வந்ததல்ல, விலையை உயர்த்தியதால் வந்தது என்றார்கள், அதிலே ஓரளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது. ஆம், விலையை உயர்த்தினோம். எப்படி? வேண்டுமென்றே விலையைக் குறைத்து, தனியார் தருகின்ற விலையை விட அரசு நிறுவனம் பொது நிறுவனம், டாமின் நிறுவனம் விலையைக் குறைத்து அதன்காரணமாக ஊழல்கள் நடைபெற்ற காரணத்தால் அதற்கு ஓர் அதிகாரி அன்றைக்குக் காரணமாக இருந்த காரணத்தினால் பெரும் நஷ்டத்திற்கு இந்த நிறுவனம் உள்ளானது. அந்த விலைகளை எல்லாம் சரி பார்த்து, கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே அந்த அதிகாரியினுடைய சுய உருவம் நவம்பர் மாதத்திலே தான் தெரிந்தது. நவம்பரிலே தெரிந்தவுடன், கவர்னர் ஆட்சியிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. என்ன நடைபெற்றதென்றால், 1983-84 ஆம் ஆண்டு ஒரு கன மீட்டர் விலை—சாம்பல் வண்ணப் பாறை, கருப்பு வண்ணப் பாறை என்று இரண்டுவிதமான பாறைகள் அங்கே ஏற்றுமதிக்காக விற்பனை செய்யப்படும் பாறைகள்—டாமின் விதித்த விலை 277 முதல் 294 வரையிலான டாலர். தனியார் அதே நேரத்தில் அதே கல்லுக்கு 420 டாலர். 1984-85 ல் டாமின் 258 முதல் 269 டாலர், தனியார் 475 டாலர், 1985-86-ல் டாமின் 299 டாலர், தனியார் 460 டாலர். 1986-87-ல் டாமின் 404 முதல் 427 டாலர், தனியார் 475 டாலர். 1987-88-ல் டாமின் 512 முதல் 538 டாலர். தனியார் 575 டாலர். அப்போதுதான் கவர்னருடைய கவனத்திற்கு வந்து, அந்த அதிகாரி பிடிபடுகிறார். அதுமட்டுமல்ல. டாமின் சார்பாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட சாம்பல் வண்ணப் பாறை மிக நல்ல தரம் வாய்ந்தது. தனியார் ஏற்றுமதி செய்த சாம்பல் வண்ணப்பாறை மிகமிகக்குறைந்த தரம் வாய்ந்தவை அவை அதிக விலைக்கு விற்று டாமின் சார்பாகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டதால், பெரும் ஊழல் நடைபெற்ற காரணத்தால்தான் பெரும் இழப்புக்கு இந்த நிறுவனம் ஆளானது. கருப்பு வண்ணப் பாறையை 1986-87-ல்—என்ன பெரிய அநியாயம் நடந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால்—ஒரு கன மீட்டர் டாமின் 714 டாலர், தனியார் 1,500 டாலர். தரக் குறைவான அந்தக் கருப்பு வண்ணப் பாறையை தனியார் 1,500 டாலருக்கு விற்ற நேரத்தில், நம் முடைய டாமின் 714 டாலருக்கு விற்ப்பிருக்கிறது, இதன் காரணமாக ஒரு சுரங்கத்தில் ஏற்பட்ட நஷ்டம் மாத்திரம் 48 இலட்சம் ரூபாய். 1986-ம் ஆண்டில் திருவக்கரையில் உள்ள சுரங்கப் பாறைக்கு 1,281 டாலர் கொடுக்க ஜப்பான் நிறுவனம் ‘ஓரியன்ட் சான்யோ’ முன்வந்தது. ஒரு கன மீட்டருக்கு 1,281 டாலர் கொடுக்க அந்த நிறுவனம் வந்தது. ஆனால் டாமின் நிறுவனம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்துவிட்டு மிட்சுபிஷி கார்பரேஷனுக்கு ஒரு கன மீட்டருக்கு 550 டாலர் வீதம் 1982 ஆம் ஆண்டு கொடுத்த அதே விலைக்கே ஏற்றுமதி செய்தது. இதனால் அந்த ஒரு சுரங்கத்திலே மாத்திரம் ஏற்பட்ட நஷ்டம் 41 இலட்சம் ரூபாய். கவர்னர் ஆட்சியிலே பழைய நிர்வாக இயக்குநரை மாற்றிவிட்டு பாண்டியன் குறிப்பிட்டாரே, அந்த நிர்வாக இயக்குநர்—அவரை மாற்றிவிட்டு புது நிர்வாக இயக்குநரைப் போட்ட உடன், நவம்பர் மாதம் 714 டாலர் என்ற நிலை மாற்றியப்பட்டு, டிசம்பர் மாதம் முதல் 2,050 டாலர் என கன மீட்டருக்கு விற்கப்படுகிற நிலை உருவானது என்பதையும் நான் ஞாபகப்படுத்திக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

14-10 மணி

இதனால், இப்படி இந்த விலை மாற்றங்களின் காரணமாக டாமினுக்கு ஏகப்பட்ட நஷ்டம். கிட்டத்தட்ட டாமின் வசம் 3,500 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலம் இருக்கிறது. அதிலே 2,500 ஏக்கரில் ஏற்பட்ட நஷ்டம் அந்த நேரத்திலே 10 கோடி ரூபாய், எனவேதான் அந்த அதிகாரி மீது நாம் இன்றைக்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம்; விசாரணை முறைப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது; மேலும் நடவடிக்கை எடுக்க சில ஆதாரங்கள் தேவைப்படுகிற காரணத்தால் இங்கு மாத்திரம் அல்ல, வெளிநாட்டிலே இருந்தும் கூட ஆதாரங்கள் தேவைப்படுகின்ற காரணத்தாலே சற்றுக் கால தாமதம் ஆகிறதேயல்லாமல் நிச்சயம் தவறு செய்தவர்கள் விடுவிக்கப்பட மாட்டார்கள்; தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 1987-88-ல் இதைப் பார்த்தால் புரியும். 1987-88-ல் விற்பனை 11.75 கோடி ரூபாய்; மொத்த நஷ்டம் 11 இலட்சம் ரூபாய். 1988-89-ல் விற்பனை 10.63 கோடி ரூபாய்; லாபம் 2.12 கோடி ரூபாய், புத்தகத்திலே கூட தவறாக 2.1 என்று போட்டு விட்டார்கள். இப்போது 1989-90-ல் விற்பனை 14.14 கோடி ரூபாய்; லாபம் 5.27 கோடி ரூபாய். இந்த 5.27-ஐ புத்தகத்திலே 2.12 என்று தவறாக அச்சாகி இருக்கிறது; திருத்திப் படித்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். 11 கோடிக்கு விற்பனையான போது 11 இலட்சம் நஷ்டம், 14 கோடிக்கு விற்பனை ஆகிற போது இப்போது 5 கோடி ரூபாய் லாபம் என்றால், எவ்வளவு டெரும் தவறு அதிலே நடைபெற்று இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். எனவேதான் இதிலே நடைபெற்று இருக்கின்ற தவறுகளை விசாரிக்க, நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு தயங்காது என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிவகங்கை கிராஃபைட்டைப் பற்றியும் இங்கே பேசி இருக்கின்றார்கள், அதிலும் இந்த அதிகாரி தான் இருந்தார். இந்த அதிகாரி இருந்து தீட்டப்பட்ட திட்டம் அது. 1984 ஆம் ஆண்டு 85 சதவீத கரிச் சத்தோடு கூடிய கிராஃபைட் சுத்திகரிப்பாலை ஒன்றை 3.4 கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்க முதலிலே திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு 96 சதவீத கரிச் சத்தோடு கூடிய கிராஃபைட்டுக்கு வெளிநாட்டில் நல்ல கிராக்கி இருக்கும் என்ற ஒரு கருத்து அறிவிக்கப்பட்டு, 27 கோடி ரூபாய் திட்டச் செலவில் நூறு சதவீத ஏற்றுமதி நோக்கோடு தொழிற்சாலை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. முதலிலே 3.4 கோடி ரூபாய் என்று ஆரம்பித்து, இது அதிகச் சத்தோடு கூடியது; நூறு சதவீதம் ஏற்றுமதிக்கு உரியதாக ஆக்கலாம் என்று 27 கோடி ரூபாயில் அது திட்டமிடப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்துக்கு அனுமதி கோரி தமிழக

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அரசின் திட்ட ஆய்வுக் குழுக் கூட்டத்திலே ஆகஸ்ட்-செப்டம்பர் மாதங்களில் 1988-லே விவாதிக்கப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்திலே தலைமைச் செயலாளர், உலகில் வேறு தொழில் நுட்பம் உள்ளதா, ஹம்போல் ஹெவி ஆலை நிறுவனத்திடம் இயந்திரங்கள் மதிப்பீடு முதலிய விவரங்களை எல்லாம் கோரலாம் என்று அவர் கூறினார். அப்போதைய, நிறுவனத் தலைவர் இந்தத் தலைவர் அந்த ஆதாரங்கள், தகவல்கள் உன்னிடத்திலே இல்லை என்று கூறிவிட்டார். பிறகு அவர் மாற்றப்பட்டார். கவர்னர் ஆட்சியில் மாற்றப்பட்டார் என்பது நான் முன்பே கூறியுள்ள செய்தியாகும். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய நண்பர்கள் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப் போல அங்கே அந்தப் பாறைகள் மாத்திரம் வெட்டப்படுகின்ற வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆய்வு அறிக்கை இன்னும் வந்து சேரவில்லை. அந்த ஆய்வு அறிக்கைக்காக “இந்தியன் பியூரோ ஆஃப் மைன்ஸ்” பாண்டியன் கிராஃபைட்ஸ் மற்றும் தேசிய உலோகத் தொழிற்கூடம் இவைகளிடமிருந்து அந்த அறிக்கைகளைப் பெற சில காலம் ஆகும். இப்பொழுது அந்த அறிக்கையை, விரிவான திட்ட அறிக்கையை ஜூன் மாதம் 15-ஆம் தேதிக்குள் சமர்ப்பிப்பதாக 9-4-1990 அன்று பெறப்பட்ட கடிதத்திலே உறுதி அளித்து இருக்கிறார்கள், 14 ஆயிரம் டன் கிராஃபைட் கனிமம் அங்கே வெட்டி எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதனுடைய மதிப்பு ஏறத்தாழ 55 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு மேலும் அங்கே கிராஃபைட் எடுத்து வெளியிலே வீணாக அவைகளைப் போட்டால் அது கெட்டுவிடக் கூடும் என்பதற்காக அந்த வெட்டுகின்ற பணி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, அந்த ஆய்வு அறிக்கையை முழுமையாக ஆராய்ந்த பிறகு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்; கிராஃபைட் தொழில் அங்கே தொடங்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

14-15 மணி

தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேதாரண்யத்திலே சோடா தொழிற்சாலை தொடங்குவதைப் பற்றி நம்முடைய ராஜேந்திரன் அவர்கள் இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய நண்பர் அழகர்சாமி அவர்களும் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள், தேர்தல் அறிக்கையிலே சோடா ஆஷ் ஆக ஆரம்பித்து ஜப்போது அது குறுகிவிட்டது; இதுவாவது வருமா என்ற சந்தேகத்தை நம்முடைய ராஜேந்திரன் அவர்கள் எழுப்பினார்கள் நான் அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம், சோடா ஆஷ் திட்டம் என்று ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஆய்வு செய்யப்பட்டபொழுது, 250 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றெல்லாம் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்தை நடத்துவதைப்பற்றி ‘டாக்’--அவர்கள் சொன்னார்களே, ஏன் டாட்டாவை நாடிப் போனீர்கள், ‘டாக்’-ஐ நாடிப்போகக் கூடாதா என்று, தூத்துக்குடி ஆல்கல் அன்ட் கெமி கல்ஸ் நிறுவனத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபொழுது, அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 18]

சொன்னார்கள், நம்முடைய நாட்டில், அதாவது இந்தியாவில் தற்போது சோடா ஆஷ் உற்பத்தி மிக அதிகமாக இருக்கிறது; 1989-90 ஆம் ஆண்டிலே மாத்திரம் தேவை 15.40 இலட்சம் டன், ஆனால் இது இப்பொழுது கிடைப்பது 15.496 இலட்சம் டன் என்கின்ற அளவிற்குத் தயாரிக்கப்படுகிறது. எனவே, சோடா ஆஷ் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால், அந்த உற்பத்தியை விற்பனை செய்வதற்குச் சிரமங்கள் ஏற்படும் எனவே சோடா ஆஷ் தொழிற்சாலைக்குப் பதிலாக வேறு ஆரம்பிக்கலாம், என்று சொல்லி, கேஸ்ட்டிக் சோடா தொழிற்சாலைத் திட்டத்தை, அந்த யோசனையை அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். அதற்கு 60 கோடி ரூபாய் செலவு ஆகும் என்று கணக்கிடப்பட்டது. மேலும் அந்தப் பகுதியிலே கிடைக்கின்ற உப்பைப் பயன்படுத்தி, மரைன் கெமிக்கல் காம்ப்ளக்ஸ் ஒன்று 14 அல்லது 15 கோடி ரூபாய் செலவிலே நிறுவுவதற்கும் அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இதற்காக ஒரு திட்ட அறிக்கை தயார் செய்யும் பொருட்டு, டாட்டா கன்சல்டன்சி நிறுவனத்தார் நியமிப்பதற்குக் கூட்டுத்துறை நிறுவனமான 'டாக்' நிறுவனத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது 'டாக்' நிறுவனம் சோடா ஆஷ் தயாரிக்கும் தொழில் நுட்பம்தான் அவர்களிடத்திலே உள்ளது. இந்தத் தொழில் நுட்பத்தைப் பற்றிய திட்டவட்டமான நிலைமைகள் அவர்களிடத்திலே இல்லாத காரணத்தால் அவர்களே இவர்களுடைய உதவியை நாடி, டாட்டா கன்சல்டன்சியைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் அதனைக் கோரியிருக்கிறார்கள். வேதாரண்யம் பகுதியிலே கேஸ்ட்டிக் சோடா ஆஷ் நிறுவுவதற்குத் தேவைப்படும் 15 மெ.ாவாட் மின்சாரத்தைக்கூட தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. இவ்வளவு ஏற்பாடுகளும் நடந்து விட்ட காரணத்தால், இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளும் நிச்சயமாக வேதாரண்யம் பகுதியிலே வரும் என்ற உறுதியை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்.ஆர்.ஐ-யைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. நான் முதலிலே கோடு காட்டினேன். என்.ஆர்.ஐ-யைப் பொறுத்தவரையிலே இங்கே நம்முடைய நண்பர் பொன்னுசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். பழனி பெரியசாமிக்குப் பல இடையூறுகளையெல்லாம் தந்து விட்டோம் என்று. அவர் இங்கே ஒரு ஓட்டல் கட்டுவதற்குக் கடந்த அரசில், அந்த அரசோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். அது ஒரு ஜாயிண்ட் செக்டார் என்றெல்லாம் கூடப் பேசப்பட்டது. "பல்லவா ஓட்டல்" என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. அதிலே ஒன்றும் தவறு இருப்பதாக நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால், தவறு என்னவென்றால், அவருக்காக ஒரு இடத்தைக் கொடுத்து விட்டு, அந்த இடத்தினுடைய மதிப்பு ஒரு கோடியே எழுபத்தைந்து லட்சம் என்று சொன்னார்களே, அதுதான் தவறு. நாற்பது கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு இடத்திற்கு, ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய் என்று மதிப்பிட்டு, அந்த ஒன்றே முக்கால் கோடி

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரூபாயைக்கூட அவர் தரவேண்டியதில்லை, அரசு ஒரு பங்கு தாரராக, அந்த ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய் தருகிறது என்ற காரணத்தினாலேதான், நம்முடைய அரசின் நிலம் வீணாக யாரிடத்திலோ போய்ச் சேரக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் அதை மீண்டும் அரசே எடுத்துக் கொள்வது என்று முடிவு செய்தோமே அல்லாமல், தனிப்பட்ட யாரிடத்திலும் எந்த விரோதமும் கிடையாது, அவர்கள் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நாம் ஒன்றும் தவறாகக் குறுக்கிடவில்லை. இது நியாயமான குறுக்கீடு. ஏனென்றால், நாற்பது கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு நிலத்தை, யாரோ ஒருவருக்குத் தனியாக ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய்க்கு, அதுவும் அரசு ஒரு பங்கு தாரராகச் சேர்த்து, பணத்தையும் பெறாமல் ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்துவது என்றால், அதை நீந்தப் புதிய அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதற்காகத்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதே தவிர, வேறு அல்ல.

அதற்காக, என்.ஆர்.ஐ. மக்கள் யாரும் இங்கே வராமல் போய் விடவில்லை. நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் கூட அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள் நம்முடைய உகம்சந்த் கூட அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். என்.ஆர்.ஐ. சார்பாகப் பலபேர் தமிழ்நாட்டிலே தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மெட்ராஸ் ஹைட்ராலிக் ஹோஸ் டைப் பிரைவேட் லிமிடெட், ஏறத்தாழ மூன்று கோடி ரூபாய்; மிஸ்டர் விஸ்வநாத் என்பவர், கென்யா நாட்டுக்காரர், அங்கே இருப்பவர், அவர் நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்.

அதைப்போலவே, மீஞ்சூர் ஷெல் கேஸ்ட்டிக் பிரைவேட் லிமிடெட், நாடிமுத்து அண்ட் எம்.எஸ் துரை, சவுதி அராபியா அவர் இங்கே தொழில் நடத்துகிறார்.

14-20 மணி

கிரசண்ட் செராமிக், ஜான் சுந்தரராஜன், யூ.ஏ.ஈ., பிரீஸ் ஓட்டல் பிரைவேட் லிமிடெட், மெசர்ஸ் ஆர். சிவராமன் அன்ட் அசோசியேட், ஸ்ரீலங்கா, உமா ஓயர் பிராடக்ட் பிரைவேட் லிமிடெட், தசரதன், நைஜீரியா, வஸ்திரா அப்பியரல்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், நித்தியானந்தம், இந்தோநேஷியா, அதைப்டோல, யு.எஸ்.ஏ. விலேயிருந்து, சிங்கப்பூரிலேயிருந்து, கல்ப்-இலேயிருந்து, மலேசியாவிலேயிருந்து யூ.கே.விலேயிருந்து, பிரான்சிலேயிருந்து, இப்படி 19 பேர் கிட்டத் தட்ட ஐம்பது கோடி ரூபாய் அளவுக்கான தொழிலைத் தமிழ்நாட்டிலே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்.ஆர்.ஐ.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

என்றால் நமக்கு ஒன்றும் அலர்ஜி இல்லை. அவர்கள் நடந்து கொள்கிற விதத்தில் ஏற்படுகிற முரண்பாடுகள், நம்முடைய அரசுக்கு அல்லது நாட்டிற்கு, நம்முடைய மக்களுக்குத் தீமை பயக்கிற வகையிலே வருகிற நிலைமைகளைத் தான், அந்த ஊழல்களை மூடி மறைக்கின்ற நேரத்திலே அதை வெளிக் கொணர்ந்து அவைகளை நாம் அடையாளம் காட்ட வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகிறோமே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மூடப்பட்ட ஆலைகளைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது நம்முடைய ரமணி அவர்கள் காலையில் அதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசி இருக்கிறார். மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பதற்கான முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபடும் என்று தேர்தல் நேரத்தில் அறிவித்ததற்கிணங்க, தமிழ் நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், அவிநாசி 10-3-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. வாசுதேவா டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோவை-13-3-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. ஆர்.ஏ.வி. டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோவை-12-4-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. பாலாஜி காட்டன் மில்ஸ், சேலம் 21-8-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. ருக்மணி மில்ஸ், சிலைமான் 7-8-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. சற்குணா டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோவை 10-7-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. பாலாஜி ஸ்பின்னிங்ஸ், கோவை 25-11-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. அமராவதி டையிங் அண்ட் காட்டன் மில்ஸ் 8-11-1989-ல் திறக்கப்பட்டது. தெய்வசிகாமணி ஸ்பின்னிங் மில்ஸ்-1-1-1990-ல் திறக்கப்பட்டது. ஆக மூடப்பட்டிருந்த ஆலைகளில் 9 ஆலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திறக்க உத்தேசித்து, மத்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படுகிற நிலையில் உள்ள ஆலைகள் 6. மிகச் சிறியவை என்பதாலும், அவைகளை ஏற்று நடத்தினால் லாபகரமாக டீராது என்பதாலும் விடப்பட்ட ஆலைகள் 7. இன்னும் எந்த ஒரு முடிவும் எடுக்காமல் ஆய்வில் உள்ள ஆலைகள் 8. அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது என்ற முடிவை அறிவித்து மத்திய அரசுக்கு அன்று எழுதி இதுவரையில் சரியான பதில் கிடைக்காத காரணத்தால் அண்மையில் இங்கே வந்த அமைச்சர் யாதவ் அவர்கள் இதைப்பற்றி நான் கவனிக்கிறேன் என்று சொன்ன உறுதிமொழியின் காரணமாக நம்முடைய அமைச்சர்கள் அங்கே டெல்லிக்குச் செல்கிறார்கள். நம்முடைய கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மதாழி லாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் டெல்லியில் மத்திய அரசு அமைச்சர்களைக் கலந்து பேசி நல்ல முடிவோடு இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் ரெவார்கள் என்பதையும், இந்த 6 ஆலைகள் வெகுவிரைவில் திறக்கப்படும் என்பதையும் நான் இங்கே மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நெய்வேலி ராயல்டி பற்றி ஏதாவது குறை சொல்ல வேண்டும், அப்படியில்லாமல் பேசக்கூடாது என்ற நிலையில் பொன்னுசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது, அது என்ன 2½ ரூபாய், 5 ரூபாய் வாங்கி இருக்கக்கூடாதா என்று கேட்டார், நெய்வேலி நிலக்கரி ராயல்டிக்கு ஒரு அட்டவணை தயாரித்து இருக்கிறார்கள். என்னென்ன நிலக்கரிக்கு எவ்வளவு ரூபாய் என்று அட்டவணை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அட்டவணையின்படி நெய்வேலி நிலக்கரி என்டது தரத்தில் சற்றுத் தாழ்ந்த நிலக்கரி லிக்னைட், எனவே அதற்கு 2½ ரூபாய் ராயல்டி என்று அட்டவணை போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நடந்தது என்னவென்றால் முன்பிருந்த அரசு அதனுடைய மத்திய அமைச்சர் வசந்த் சாத்தே அவர்கள், 1989-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 26-ம் தேதி எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் ராயல்டி டன் ஒன்றுக்கு 2½ ரூபாய் வீதம் இனிமேல் வழங்கப்படும் என்றும், 1976-லிருந்து அதற்கு ஈடாக ஒரு மானியத் தொகை வழங்கப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டு இருந்தார், 1976-லிருந்து தரப்படும் என்று சொல்லியிருந்தார், நாங்கள், கூடாது, 1956 முதல் 1976 வரையில் அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் அரசு எங்களுக்கு லாபத்தில் பங்கு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள் அதனால் அங்கே லாடமே வரவில்லை. அதனால் பங்கு கிடைக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு 1976 வரையில் லாபம் கிடைக்கவில்லை என்று கணக்குக் காட்டியவர்கள், 1976-க்குப் பிறகு லாபம் வர ஆரம்பித்ததும், லாபத்தில் பங்கு என்ற ஒப்பந்தம் முடிந்துவிட்டது—காவிரிப் பிரச்சினை மாதிரி—அந்த ஒப்பந்தம் முடிந்துவிட்டது. இனிமேல் ராயல்டி தான் தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கணக்கு என்ன என்று நாங்கள் கேட்டோம். இடையில், இடைக் காலத்தில் யாரும் வலியுறுத்தவில்லை. இந்த அரசு வந்த பிறகு அதை வலியுறுத்திக் கேட்கத் தொடங்கியது. ராஜீவ் காந்தி காலத்தில் அதைக் கேட்கத் தொடங்கினோம். அப்போது எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட பதில் 1976-லிருந்து 1989 வரையில் வழங்க வேண்டிய உரிமைத் தொகைக்கு ஈடான மானியத் தொகை ரூ. 19.09 கோடி என்றும், அதிலே தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனம் வழங்கிய மின்சாரத்திற்காக—அதாவது மின்சார வாரியத்திற்கு வழங்கிய மின்சாரத்திற்காக ரூ. 7.09 கோடி என்றும், அதைக் கழித்துக்கொண்டு நிகரமாக உங்களுக்குத் தர வேண்டியது 12 கோடி ரூபாய் தான் என்றும் திட்டவட்டமாகச் சொல்லி விட்டார்கள், 12 கோடி தான் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு நாம் அவர்களோடு வாதாடி, அதிகாரிகள் மட்டத்தில்

14-25 மணி

டெல்லியில் அண்மையில் பேச்சு டைபெற்று, அவர்கள் 1956 லிருந்து 1976 வரைக்கும் உள்ள உரிமைத் தொகையான ரூ. 4.28 கோடி தர சம்மதித்து, 1976-லிருந்து 1986 வரையில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

உள்ள ராயல்படி 19 கோடி ரூபாயும் சேர்த்து, மொத்தமாக ரூ. 23.37 கோடி கொடுக்கிறோம். அதிலே நீங்கள் தர வேண்டிய 7.09 கோடியைக் கழித்துக் கொண்டு 16.28 கோடி கொடுக்கிறோம் என்றார்கள். பிறகுதான் இந்த வயதானவன் டெல்லிக்குச் சென்று நம்முடைய அமைச்சர் ஆரிப்முகமது அவர்களைச் சந்தித்து அவர்களிடத்திலே நீண்டநேரம் வாதாடி 30 கோடி ரூபாயைப் பெற்றிருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த 7 கோடியை நீங்களே தள்ளிவிடுங்கள் என்று சொல்லி அந்த 7 கோடியையும் சேர்த்து, 23 கோடி—அஃதன்னியில் இதுவரையில் தராததற்கு வட்டியைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டு அவர்கள் வட்டியையும் சேர்த்துக் கொடுத்து, 30 கோடி ரூபாயை நாம் இன்றைக்குப் பெற்றிருக்கிறோம். அதற்காகவாவது பொன்னுசாமி மகிழ்ச்சி அடைந்து டுருக்கவேண்டும். மகிழ்ச்சி அடையாமல் ஏன் இன்னும் அதிகம் வாங்கவில்லை என்று கேட்டார். நல்லது தான். அப்படிச் கேட்பது நல்லது. டுப்படி எல்லாம் கேட்டால்தான் நாங்கள் அங்கே செல்லும் போது டுப்படியெல்லாம் கேட்கிறார்கள் ஆகவே தயவு செய்து கொடுங்கள், டுல்லாவிட்டால் உங்கள் ஆட்சிக்குத்தான் கெட்ட பெயர் வரும் என்று சொல்லி, அவர்களிடத்திலே கேட்பதற்கு, இங்கே எதிர்க்கட்சிகள் வேகமாகப் பேசுவதை நான் நிச்சயமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளேன் என்பதை மாத்திரம் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் கொச்சர் அவர்கள் நேற்றையதினம் பேசியபோது, டி.ஐ.ஐ.சி பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அனுமதி அளிப்பதற்கும் தொகை வழங்குவதற்கும் உள்ள முரண்பாடுகள் என்று ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். டுது ஓர் ஆண்டு கூட அல்ல. 9 மாத காலத்திற்கானது. அவர் அதிலே உள்ள ஒரு அடிக்குறிப்பைப் படித்துவிட்டு, அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார். கடந்த ஆண்டு அனுமதிக்கப்பட்ட தொகை டி.ஐ.ஐ.சி-யில் 103.97 கோடி ரூபாய். வழங்கப்பட்ட தொகை 60.78 கோடி ரூபாய். இதைத்தான் கவனிக்கவேண்டும். அனுமதிக்கப்பட்டது 103 கோடி, வழங்கப் பட்டது 60 கோடி, இப்போது அவர்கள் நமக்கு அறிவித்து விட்டார்கள். நீங்கள் அனுமதிப்பதை அதிகமாகச் சொல்லி, வழங்குவது குறைவாக இருக்கும்போது, அனுமதிப்பதையும் அளவோடு அனுமதியுங்கள் என்று அவர்கள் கூறிய பிறகு இந்த ஆண்டு அனுமதிக்கப்பட்ட தொகை 97.10 கோடி ரூபாயாகவும், வழங்கப்பட்ட தொகை 65.07 கோடி ரூபாயாகவும் அமைந்திருக்கிறது. அதிலே வழங்கப்பட்ட தொகை என்று எடுத்துக் கொண்டால் கடந்த ஆண்டு 60 கோடி சொச்சம், இந்த ஆண்டு 65 கோடி சொச்சம், அதிகமாகத்தான் வழங்கப் பட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் கூறிய அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஐ.டி.பி.ஐ கருத்துக் கூறும்போது எதைச் சொன்னார்களோ, அந்த அடிப்படையிலே நாம் இதை இன்றைக்கு அனுமதித்து வழங்கியிருக்கிறோமே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இன்னொன்று சொன்னார்கள். நல்ல உதாரணத்தோடு, Old wine in new bottle or different bottles என்று சொன்னார்கள். மலிவு விலை மது பற்றிப் பேசப்படுகிற நேரத்தில் அவர்கள் ஓயினைப் பற்றிப் பேசினார்கள். பேசிவிட்டு அந்த விற்பனை வரி ஒத்திவைப்பு, சேல்ஸ்டாக்ஸ் deferral என்பதும் Interest free Sales Tax Loan என்பதும் இரண்டும் ஒன்றுதான். அதனால் தான் உது ஒரேவிதமான ஓயினை இரண்டு பாட்டில்களில் ஊற்றித் தரப்படுகிறது என்ற விதத்திலே பேசினார்கள். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. உண்மை என்னவென்றால், வட்டியில்லா விற்பனை வரிக் கடன் திட்டத்தில் விற்பனை வரியை முறையாகச் செலுத்திவிட்டு பிறகு ஒரு உச்ச வரம்புக்கு உட்பட்டு அதற்கு ஈடாக அரசு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனங்களிடமிருந்து வட்டி இல்லாக் கடன் வழங்கும், அதுதான் விற்பனை வரிக் கடன் திட்டம். விற்பனை வரியைக் கட்டுவதற்கும் வட்டியில்லாக் கடன் பெறுவதற்கும் சில நேரங்களில் கால இடைவெளி ஏற்பட்டு தாமதம் ஏற்படுகிற காரணத்தால் அதற்கு நிதி நெருக்கடி நிறுவனத்திற்கு ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. உதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டுதான் விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டத்தினை முழுமையாக உந்த அரசு செயல்படுத்தியது. விற்பனை வரியைத் தள்ளி வைப்பது என்று ஒரு திட்டம். விற்பனை வரிக் கடன் திட்டம் என்பது ஒன்று. விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் என்பது மற்றொன்று. இரண்டும் ஒன்றல்ல. இதைச் செய்மையாகச் செயல்படுத்துவதற்காக மாவட்ட அளவிலே உதவி ஆணையர், வணிகவரி அவர்களுக்கு இதனை வழங்க அதிகாரமும் அளிக்கப் பட இருக்கிறது. உதைச் செயல்படுத்தவதற்கு சட்டத்திருத்தமும் கொண்டுவர இருக்கிறோம். அதனால் விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் உரிய நேரத்தில் விரைவாக மாவட்ட அளவிலேயே செயல்பட வழிவகை செய்யப்படும். என்றாலும் கூட, முன்பு இருந்த விற்பனை வரி கடன் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஓரிரு ஆண்டுகளாகக் கடன் பெற்று வருகிற தொழில்கள் தொடர்ந்து விற்பனை வரி கடன் பெறுவதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையிலே 10.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறோம். மேலும் இவர்கள், தங்கள் விருப்பப்படி விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் தங்களை மாற்றிக் கொள்ளலாம். ஆப்சனல், அல்லது தொடர்ந்து விற்பனை வரி கடன் திட்டத்தில் கடனைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். எனவே இரண்டு திட்டங்களுக்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து இன்னும் சில செய்திகளை இந்த அவைக்கு நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நேற்றைக்கு சொக்கர், தேடினார். தேடுகிறேன், தேடுகிறேன் தேடிக்கொண்டே இருக்கிறேன், காணவில்லை என்றார்கள். இந்த விற்பனை வரிச் சலுகைகளை எல்லாம் அறிவித்தீர்கள், 105 வட்டங்களிலே 30 மிகவும் பின்தங்கிய வட்டங்கள் வரும் என்றீர்கள், எங்கே தேடுவேன் என்று கேட்டா, நான்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

14.30 மணி

தேடட்டும், ஒருநாள் வரையிலும் தேடட்டும் என்பதற்காகக் காத்திருந்தேன். இன்றைக்கு அது குறித்து சில அறிவிப்புகளைச் சொன்னால்கூட அவை பத்திரிகைகளில் சில நேரங்களில் தவறாக வந்துவிடுகிறது என்பதற்காக அந்த அறிவிப்புகளை அச்சடித்தே வைத்திருக்கிறேன், அது பிறகு வழங்கப்படும்.

இந்த 105 பகுதிகள் ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளாக இருக்கிறதே, அதற்கு நாம் நம்முடைய தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம். 'THIC, சார்பாக ரூ. 6 கோடி வழங்கியிருக்கிறோம். சிப்காட் வாயிலாக ரூ. 2.74 கோடி வழங்கியிருக்கிறோம். தொழில் வணிக இயக்குநரகம் வாயிலாக ரூ.56 இலட்சம். ஆக மொத்தம் ரூ.9.30 கோடி வழங்கியிருக்கிறோம். ஆனால் பின்தங்கிய பகுதிகளாக அறிவிக்கப்பட்ட 105 இடங்களிலே, 17 மாவட்டத்திலுள்ள 44 வட்டங்கள் மாத்திரமே இந்த மானியத்தைப் பயன்படுத்தி தொழில்கள் நிறுவி உள்ளன. இங்கே 323 நடுத்தர மற்றும் பெரிய தொழில்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன, இங்கே 105 இடங்களில் 44 வட்டங்களில் மாத்திரம் 17 மாவட்டங்களில் 323 நடுத்தர மற்றும் பெரிய தொழில்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளை நேரம் இல்லாவிட்டாலும் சொல்வது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதால் சொல்ல விரும்புகிறேன், தொழில் மானியமாக இருப்பதால்.

செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்தில் செய்யூர் 1. காஞ்சிபுரம் பயன்பெற்ற தொழில் 1. மதுராந்தகம் 27, பொன்னேரி 22, திருத்தணி 1, கும்மிடிப்பூண்டி 15, அது இந்த 105-ல் வராது. சிதம்பரனார் மாவட்டம் விளாத்திகுளம் 2, கோவை பொள்ளாச்சி 2, அவிநாசி 18, தர்மபுரி தென்கனிக்கோட்டை 4, தர்மபுரி 7, அருர் 4, கிருஷ்ணகிரியில் 2, பென்னாகரம் 1, திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டம் பழனி 28, வாடிப்பட்டி 3, வேடசந்தூர் 3, கன்னியாகுமரியில் தோவாளை 3, மதுரை ஆண்டிப்பட்டி 5, பெரியகுளம் 4, நெல்லை கட்டபொம்மன் நாங்குநேரி 7, ராதாபுரம் 4, தென்காசி 1, நீலகிரியில் கூடலூரில் சில தொழில்கள், அவ்வளவு தான். வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம் செய்யாரில் 4, போளூர் 1, பசும்பொன் தேவர் திருமகனார் காரைக்குடி 2, சிவகங்கை 1, தாராபுரம் 7, கோபிச்செட்டிப்பாளையம் 2, பெருந்துறை 6. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஆலங்குடி 3, 1, அறந்தாங்கி 4, ஆவுடையார்கோவில் 6, கந்தர்வகோட்டை திருமயம் 3, இராமநாதபுரத்தில் இராமநாதபுரம்- 2, சேலம்- ஆத்தூர்-1, சங்ககிரி-1, தென்னாற்காடு மாவட்டம் சிதம்பரம், 8, செஞ்சி 1, கள்ளக்குறிச்சி 15, காட்டுமன்னார்கோவில் 3, திண்டிவனம் 10, உளுந்துர்பேட்டை 7, விழுப்புரம் 1, திருச்சியில் முசிறி 64, பெரம்பலூர் 5, இப்படி 323 தொழில்கள் பயன்பெற்றிருக்கின்றன. 105 இடங்களில் 44 வட்டங்களிலே

1990 ஏப்ரல் 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாத்திரம் தான் அவர்கள் இந்த உதவியைப் பெற்று தொழில் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் 105-லேயே 'பேக்வேர்டு, மோஸ்ட் பேக்வேர்ட், என்று பிரித்து, 30 வட்டங்களைத் தனியாக அறிவித்து அவர்களுக்கு மேலும் சில சலுகைகளைச் செய்யலாம் என்ற முயற்சியை உட்போது அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது, அதை அறிவிக்க நான் விரும்புகிறேன். இதை எப்படி இந்த பின்தங்கிய பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி என்று நீங்கள் நிர்ணயிக்கின்றீர்கள் என்று கேட்டால் பின்தங்கிய பகுதி என்பது தொழிலாளர்களுடைய சராசரி விகிதம், அதிலே மாநில சராசரி விகிதம், 1.26 விழுக்காட்டிற்குக் குறைவாகத் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற பகுதி. அதே வட்டத்தில் டெரிய தொழில்களோ, நடுத்தரத் தொழில்களோ ரூ. 15 கோடிக்குக் குறைவாக இருக்கவேண்டும். அவைகளை எல்லாம் பி.சி.—பின்தங்கிய பகுதியிலே சேர்க்கின்றோம். இந்த அடிப்படையில் 105 இடங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே மீண்டும் எம்.பி.சி. என்று எப்படி நிர்ணயிக்கிறோம் என்றால் அந்த வட்டத்தில் ஆலைத் தொழிலாளர்களாக சராசரி 25 சதவிகிதத்திற்குக் குறைவாக இருக்கவேண்டும். அந்த வட்டத்தில் நடுத்தரத் தொழில்கள் அல்லது எந்தப் டெரிய தொழிலும் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே 30 பின்தங்கிய வட்டங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

14.35 மணி

அவைகளுடைய பெயர்களை நான் இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன். செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்தில் பள்ளிப்பட்டு, சம்புரியில் பென்னாகரம், திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் வேடசந்தூர், கொடைக்கானல், காமராசர் மாவட்டத்தில் திருச்சுளி, மதுரையில் உசிலம்பட்டி, திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் தென்காசி, இராதாபுரம் பெரியார் மாவட்டத்தில் கோபிச்செட்டிப்பாளையம்; சேலம் மாவட்டத்தில் ஏற்காடு. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் காட்டுமன்னார்கோவில், தருக்கோவிலூர். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில்-யாரும் பொறாயைப் படக் கூடாது. அங்கே தொழிலே இல்லாத மாவட்டம்-தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பாபநாசம். வலங்கைமான், குடவாசல். பேராலூரணி, நன்னிலம், ஓரத்தநாடு, சீர்காழி, பட்டுக்கோட்டை, திருவாரூர், திருத், துறைப்பூண்டி. (சிரிப்பு, குறுக்கீடு) அவர் கேட்ட அந்த டைப்லைன் வந்தால் அங்கேயெல்லாம் தொழில் வரும்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் உடையார் பாளையம், துறையூர் வட ஆற்காடு-அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் ஆற்காடு, திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டத்தில் செங்கம்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

போளூர், செய்யார், வந்தவாசி, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஆவுடையார் கோவில். இவைகளை யன்னியில் மேலும் சில அறிவிப்புகளை நான் உங்கள் முன்னிலையில் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அகில இந்திய அளவீலே மிகச் சிறப்பான ஊக்கச் சலுகைத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மேலும் சில சலுகைகளை அளிக்க முன் வந்துள்ளேன்: கூடலூர். புதுக்கோட்டை, மானாமதுரை சிப்காட் தொழில் வளாகங்களிலும் மேலே கூறிய 30 வட்டங்களிலும் தொடங்கப்படும் தொழில்களுக்கு விற்பனை வரி விலக்கு மேலே குறிப்பிட்டதைப் போல அதாவது 5 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கப்படும். மீதம் உள்ள 75 பின் தங்கிய வட்டங்களிலும் அரசு நிறுவனங்கள் நடத்தக் கூடிய தொழில் மையங்களிலும் தொடங்கப்படும் தொழில்களுக்கு விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத்திட்டம் முழுமையாக மாற்றி அமைக்கப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஓலி). தொழில்களை விரிவு படுத்துவதற்கும் (பகுதி 1) மற்றும் புதிய தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் (பகுதி 2) விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் மாற்றி அமைக்கப்படுகிறது. தற்போது இந்த இரண்டு திட்டங்களிலும் விற்பனை வரி தள்ளி வைக்கும் உச்ச வரம்பு ரூ. 3 கோடியாக இருக்கிறது. புதிதாக தொடங்கப்படும் தொழில்களுக்கு ஜூனியர் 3 கோடி ரூபாய் என்ற உச்ச வரம்பு தளர்த்தப்பட்டு மூலத்தைச் செலவு அளவிற்கு உயர்த்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், விரிவு படுத்தக் கூடிய தொழில்களுக்கு அது மூலத்தைச் செலவில் 80 சதவீத அளவிற்கு வழங்கப்படும். இந்த இரண்டு பிரிவு திட்டங்களிலும் விற்பனை வரி தள்ளி வைப்பு 9 ஆண்டுகள் வரை வழங்கப்படும் மராட்டியத்தில், குஜராத்தில் இதன் காரணமாக தொழில் வருவதை எண்ணிப் பார்த்து இங்கே இதை அறிவிக்கிறேன்.

9 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தத் தொழில் நிறுவனங்கள் விற்பனை வரி செலுத்தினால் போதுமானது. 9 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்த ஆண்டிற்கான விற்பனை வரியையும், தள்ளி வைக்கப்பட்ட முதல் ஆண்டிற்கான விற்பனை வரியையும் சேர்த்துச் செலுத்த வேண்டும். இஃதன்னியில் தற்போது தமிழகத்தில் இதர பகுதிகளில் முன்னோடித் தொழில்களைத் (பையனியர் இன்டஸ்ட்ரீஸ்) தவிர, இதர தொழில்களுக்கு விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் கிடையாது— இதுவரையிலும் கிடையாது— ஜூனியர் இதரத் பகுதிகளில் உள்ள அனைத்து தொழில்களுக்கும் விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படும். இதர பகுதிகளில் தொழில்களை விரிவு

1990 ஏப்ரல் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

படுத்துவதற்கும் (பகுதி 1) புதிய தொழில்கள் தொடங்குவதற்கும் (பகுதி 2) இந்தத் திட்டம் பொருந்தும். புதிய தொழில்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரி தள்ளி வைப்பு வழங்கப்பட்டு உச்ச வரம்பு மூலதனச் செலவில் 60 சதவீதம் என்று வழங்கப்படும். ஏற்கெனவே இருக்கும் தொழில்களுக்கு விரிவு படுத்துவதற்கு இந்த உச்ச வரம்பு, மூலதனச் செலவில் 50 சதவீதமாக இருக்கும்.

மேலும் மாநிலத்தில் பெரிய தொழில்கள் தொடங்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தில் 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலதனச் செலவில் தொடங்கப்படும் தொழில்களுக்கு சிறப்புச் சலுகையாக மாநிலத்தில் எந்தப் பகுதியில் தொடங்கினாலும் 9 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரி தள்ளி வைப்புத் திட்டம் மூலதனச் செலவு அளவிற்கு வழங்கப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த அறிவிப்பின் மூலம் மாநிலத்தில் பெரிய தொழில்கள் ஏற்பட நல்ல வாய்ப்பு உருவாகும் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே நீங்கள் தந்துள்ள பல்வேறு கருத்துக்களை—எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் விடை அளிக்க, விளக்கம் அளிக்க நேரம் இல்லை என்றாலும் கூட அவைகையெல்லாம் நெஞ்சிலே பதிய வைத்து ஆவன செய்வேன், அனைவரும் சேர்ந்து தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ப்போம், வாரீர் என்று கேட்டு வெட்டுப் பிரேரணைகளைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று இறைஞ்சி அமருகின்றேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த கால ஆட்சியில் செய்யப்பட்ட தொழில்களிலே இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்படுவதற்கான அறிவிப்புகளில் இரண்டு விடுபட்டிருக்கின்றன, ஒருவேளை விடுபட்டதோ அல்லது திட்டமே இல்லையோ என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். மேலூர் பகுதியில் 15 கோடி ரூபாயில் டைமண்ட் தொழிற்சாலைக்கான திட்டம் இடப்பட்டது. அதே போல பல்சால் குருப்பும், டிட்கோவும் சேர்ந்து 5 கோடி ரூபாயில் தண்ணீர்க் கசிவை தடுத்து நிறுத்துவதற்கான ஒரு தொழில் திட்டமும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த இரண்டும் விடுபட்டிருக்கின்றன. எனவே கடந்த கால ஆட்சியிலே செய்யப்பட்டிருந்த அந்தத் திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டுமா என்பதோடு, திருச்சி பகுதியிலே இருக்கின்ற செயற்கை வைரக் கல் தயாரிக்கின்ற அந்தத் தொழில் இன்றைக்கு நெருக்கடிக்கு ஆளாகி 20 நாட்களாக அவர்களுக்கு மூலப்பொருள் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. நாம் உருவாக்கியிருக்கின்ற கார்ப்பரேஷன் இந்த நெருக்கடிக்குக் காரணமாக இருப்பதாக அங்கிருக்கின்ற சொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள். எனவே அறையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 18]

14-40 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னது கருத்தில் வைக்கப்படும்.

திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே எல்லாம் கூட ஏதோ நிலக்கோட்டைக்கு விவசாயத்தைச் சார்ந்த தொழில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அதிலே இருக்கிறது. நானும் ஏதாவது வரும், வரும் என்று இவ்வளவு நேரம் காத்துக்கொண்டிருந்தும் பயன் எதுவும் இல்லை. நிலக் கோட்டை மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி. ஏற்கனவே முந்தைய அரசு அறிவித்த ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பிலே அகாவது திண்டுக்கல் மாவட்டத்திற்கு ஒரு டீண்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளெக்ஸ் போடுவதாகச் சொல்லி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன வேண்டும் என்று கேளுங்கள். விரிவுரையிலேயே எங்களுக்கு என்ன கேட்கிறீர்கள் என்று விளங்காமல் போகிறது. (சிரிப்பு)

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: அதாவது விவசாயத் தொழில் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது என்ன தொழில்? லெமன் கிராஸை நிலத்திலே உற்பத்தி பண்ணி அந்தப் புல்லிலிருந்து ஏதோ தைலம் தயாரித்து அதை ஃபாரினுக்கு எல்லாம் அனுப்புவதாக ஒரு திட்டம் கிண்டியிலே இருக்கிறதே அது செய்யப்படுமா? சோயாபீன்ஸிலிருந்து எண்ணெய் தயாரிக்க வேண்டிய திட்டம் அதையாவது செய்வார்களா? ஒன்றுமே இல்லாமல் சும்மா ஸீரோ மாதிரி விட்டுவிட்டீர்களே?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பெருந் “தொழில்கள்” கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் 3-ஆம் பக்கத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இரப்பரை அடிப் படையாகக் கொண்ட பெருந் தொழிற்சாலை ஒன்றையும், திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டத்திலுள்ள நிலக் கோட்டையில் விவசாயத்தினைச் சார்ந்த தொழிற் பிரிவு ஒன்றையும் அரசு அமைக்கும் என்று இருக்கிறது. அதை ஆம்பையார் படிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். அங்கே அதை மூலப்பொருளாகக் கொண்ட தொழில் ஆரம்பிக்கலாம் என்பதை ‘அக்கா சொன்னால், தம்பி கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன். (சிரிப்பு)

1990 ஏப்ரல் 18]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே நேற்றைய தினம் மத்தியத் தொழில் வள அமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே ஒரு அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். நலிந்த தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் ஒடுத்து நடத்தக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி மாநில அரசினுடைய கருத்து என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அது மத்திய அரசால் இயலாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசு முன் வந்தால் அதைத் தடுப்பதாக அவர்கள் இல்லை.

*திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த பேக்வேர்டு ஏரியாஸ்ஸுக்கு கேபிடல் சப்ளிடி திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். அதிலே சின்ன விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். அதாவது ப்ராஸஸிங் இண்டஸ்ட்ரிக்கும், மேன்யூஃபேக்ஸரிங் இண்டஸ்ட்ரிக்கும் ஒரு டிஃபரன்ஸ் உண்டுபண்ணி அந்த கேபிடல் சப்ளிடி மேன்யூஃபேக்ஸரிங் இண்டஸ்ட்ரிக்குதான் உண்டு, ப்ராஸஸிங் இண்டஸ்ட்ரிக்கு கிடையாது என்று சொல்கிறார்களே, அதைப்பற்றி நம்முடைய முதல்வர் கருத்தை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இது எனக்குப் புதிய தகவலாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி விசாரித்து அவருக்கு விவரம் தருகிறேன்.

திரு. இரா. மோகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மூலப் பொருட்களுடைய திடர்த் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற பல தொழிற்சாலைகள் தமிழ்நாட்டிலே திடீரென்று மூடப்படக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. பல்வேறு மூலப் பொருள்கள் வடநாட்டிலிருந்து, பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தனியாக நம்முடைய மாநில அரசு மூலப் பொருட்கள் ஒழுங்காக தமிழகத்திற்கு வந்து சேர்கிறதா என்பதைக் கவனித்து, அந்த மூலப் பொருட்கள் முழுவதும் தொழிற்சாலைகளை சென்றடைகின்ற வண்ணம் ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்யுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். காரணம், பிக் அயர்னுடைய தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக கோவையிலே நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஃபவுண்டரிகள் போது மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் போல பல மூலப் பொருட்கள் தட்டுப்பாடு திடீரென்று ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதைப் போக்குவதற்கு ஒரு நல்ல மானிடரிங் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பிக் அயர்னுக்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர் ரமணியும் வாதித்து விட்டார். மோகனும் வாதித்து விட்டார். போதும்.

திரு. எம். முகமது சித்திக் : தலைவர் அவர்களே, பூம்புகார் தொகுதியிலே ஏற்படுத்த இருக்கின்ற சிப்காட் நிறுவனத்திற்கு மத்திய அரசு அனுமதி அளித்துவிட்டதா? அசற்கான திட்டப் பணிகள் எப்போது துவங்கப்படும் என முதல்வர் அவர்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

14-45 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த மூன்று வளாகங்களுக்கும் மத்திய அரசினுடைய அனுமதி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய அந்த உரையின்மேலானது கூட, சாத்தான்குளத்தினுடைய பின்தங்கிய நிலையைச் சொன்னேன். நேற்று நமது மாண்புமிகு டாக்டர் டொன்முடி அவர்கள் கூட்டிய அந்தக் குடிநீர்த் திட்டக் கூட்டத்திலே கூட, 'ஒன்றுமே கிடையாது, நீங்கள் ஏதாவது கொடுத்தால் தான் உண்டு குடிப்பதற்கு' என்று சொன்னேன். அதைப்போலவே தயவு செய்து மிகப் பின்தங்கிய பகுதி, நீங்கள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கவலைப்பட வேண்டாம்; சாத்தான், குளத்தில் விழமாட்டான். (சிரிப்பு).

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவித்திருந்த அவினாசி இப்போது கொஞ்சம் வளர்ச்சியடைந்து, அந்தப் பட்டியலிலிருந்து போய்விட்டது. ஆனால் பல்லடம் தாலுக்கா இருக்கிறதே, அதிலே முக்கியமான பகுதி, நம் பாலசுப்பிரமணியம், எம்.எல்.ஏ., இருக்கக்கூடிய பகுதி கூட இருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஒன்றும் வரவில்லை. நான் முக்கியமாகக் கேட்கக்கூடியது அந்த மூடப் பட்ட பஞ்சாலைகளைப் பற்றிச் சொன்னதிலே, அதைப்பற்றி ஒரு நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை நடக்கிறது என்று சொன்னார். அதை வரவேற்கிறேன். புதுக்கோட்டையில் இருக்கும்படியான காவேரி மில்லும், நமன சமுத்திரத்திலே இருக்கக்கூடிய மில்லும், மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே மூடிக் கிடக்கின்றன. அந்தத் தொழிலாளிகள் இப்போது ரொம்பக் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகி

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. ரமணி]

அவர்கள் போராட்டம் எல்லாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இந்தப் பட்டியலிலும் வரவில்லை. ஒன்றுமே சொல்லப்படாமல் ஐ ருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் திறக்கப்படவே முடியாது என்று சொன்ன பட்டியலில் அந்த மில் இல்லை. ஆய்வு நடத்தப்படுகின்ற பட்டியலில் அந்த மில் ஐ ருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்.

திருவாளர்கள் கே. ரமணி, ஆர். சிங்காரம், எஸ். டி. உகம்சந்த் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,53,70,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசிற்கு வழங்கப்பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் எம். அண்ணாமலை, கே. ரவி அருணன், எஸ். டி. உகம்சந்த் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;

“மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 22,23,86,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசிற்கு வழங்கப்பெற்றது.